

**ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА (УКРАЇНА)
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (УКРАЇНА)
НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

спільно з

**ЛЬВІВСЬКИМ РЕГІОНАЛЬНИМ ІНСТИТУТОМ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
(УКРАЇНА)**

**КИЇВСЬКИМ НАЦІОНАЛЬНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА (УКРАЇНА)
ХАРКІВСЬКИМ НАЦІОНАЛЬНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ ІМЕНІ В.Н.КАРАЗІНА (УКРАЇНА)
НАЦІОНАЛЬНИМ ТЕХНІЧНИМ УНІВЕРСИТЕТОМ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ
ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО» (УКРАЇНА)
АКАДЕМІЄЮ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ (УКРАЇНА)**

за участі

**PANEUROPEAN UNIVERSITY (SLOVAKIA)
CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY (SLOVAKIA)
DTI UNIVERSITY, DUBNICA NAD VAHOM (SLOVAKIA)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (BULGARIA)
COLLEGIUM HUMANUM WARSAW MANAGEMENT UNIVERSITY (POLAND)
POLITECHNIKA ŚWIĘTOKRZYSKA KIELCE UNIVERSITY OF TECHNOLOGY (POLAND)
BATUMI SHOTA RUSTAVELI STATE UNIVERSITY (GEORGIA)
SOKHUMI STATE UNIVERSITY (GEORGIA)
BELARUSIAN UNIVERSITY OF TRADE AND ECONOMICS CONSUMER COOPERATION
(BELARUS)**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СУЧАСНА ПАРАДИГМА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ»**

**THESIS OF
THE FIRST INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE
"THE MODERN PARADIGM OF PUBLIC ADMINISTRATION"**

17-18 жовтня 2019 р.

м. Львів, Україна

Друкується згідно з рішенням оргкомітету за рекомендацією Вченої ради факультету управління фінансами та бізнесу Львівського національного університету імені Івана Франка (Протокол №3 від «2» жовтня 2019 року).

Сучасна парадигма публічного управління : Матеріали I Міжнародної науково-практичної конференції / За наук. ред. к.е.н., доцента Стасишина А.В. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 17–18 жовтня 2019 р. – Львів, 2019. – 629 с.

До збірника увійшли матеріали Першої міжнародної науково-практичної конференції «Сучасна парадигма публічного управління», присвяченої актуальним проблемам теорії та практики публічного управління і адміністрування, питанням підвищення якості наукових досліджень та векторам поєднання зусиль вищих закладів освіти, наукових установ, органів влади та місцевого самоврядування, бізнес-структур та громадськості щодо пошуку спільних ефективних підходів до вирішення актуальних проблем та впровадження його результатів у практику публічного управління та адміністрування.

Рекомендовано викладачам, аспірантам, здобувачам першого та другого освітніх ступенів.

Редколегія:

Стасишин Андрій Васильович, к.е.н, доцент, декан факультету управління фінансами та бізнесу (відповідальний редактор)

Капленко Галина Вікторівна, к.е.н., доцент, в.о. завідувача кафедри економічної теорії

Комарницька Ганна Омелянівна, к.е.н., доцент, в.о. завідувача кафедри економіки та менеджменту

Романів Євген Миколайович, к.е.н., професор, в.о. завідувача кафедри обліку та аудиту

Ситник Наталія Степанівна, д.е.н., доцент, завідувач кафедри державних та місцевих фінансів

Шевчук Ірина Богданівна, д.е.н., доцент, завідувач кафедри економічної кібернетики

Герасименко Олена Вікторівна, к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту

Збірник тез опубліковано за фінансової підтримки Західного ГРУ ПАТ КБ «Приватбанк»

Відповідальність за інформацію, викладену в публікаціях, несуть автори.

© Колектив авторів, 2019

© Львівський національний університет імені Івана Франка, 2019

Reprinted in accordance with the decision of the organizing Committee on the recommendation of the Academic Council of the faculty of financial management and business.

The modern paradigm of public administration : Mater. of the I Intern. scientif.-pract. conf. (17 - 18 October, 2019, Lviv) / for the Sciences. edited by Ph.D. in Economics, associate Professor Andrii Stasyshyn - Lviv : IFNUL, 2019. - 629 S.

Recommended to teachers, baghelor-, muster- and postgraduate-students

In the book of thesiss includes materials of the First international scientific-practical conference "The Modern paradigm of Public administration".

Editorial Board:

Andrii Stasyshyn, Ph.D. in Economics, associate Professor, Dean of the faculty of financial management and business

Halyna Kaplenko, Ph.D. in Economics, associate Professor

Hanna Komarnytska, Ph.D. in Economics, associate Professor

Romaniv Yevhen, Ph.D. in Economics, Professor

Nataliia Sytnyk, Doctor of Economics, associate Professor

Iryna Shevchuk, Doctor of Economics, associate Professor

Olena Gerasymenko, Ph. D. in Economics, associate Professor

© Group of authors, 2019

© Ivan Franko National University of Lviv, 2019

підкреслимо, що основне призначення державної служби в Польщі це задоволення потреб та забезпечення сталого розвитку всіх сфер життя суспільства та держави загалом.

Отже, результатом проведення децентралізації стало чітке розмежування функцій та повноважень між державною та місцевою владою. Адміністративно-територіальна реформа дала можливість відокремити владу та бізнес, що гарантувало кожному громадянину Польщі право вільно і на вигідних умовах здійснювати підприємницьку діяльність. При здійсненні цих реформ основними цілями уряду Польщі стали: розробка стратегічних напрямів розвитку держави; зовнішня політика; національна безпека. Перед територіальними громадами були поставлені завдання управління власними справами, зокрема: екопомічний розвиток регіонів, розпорядження бюджетними коштами та майном територіальної громади, ведення самостійного фінансового господарства.

Проведені реформи в Польщі відповідали одному з основних європейських принципів - децентралізації центральної влади шляхом зміцнення влади на рівні місцевого самоврядування сприяли розвитку малого, середнього та великого бізнесу що дало можливість залучити інвестиції на рівні гміни, повіту. Іншим важливим здобутком реформи є зменшення кількості воєводств та запровадження регіонального рівня самоврядування.

*Перетятко Л.А., к.е.н., доцент
Екологічний коледж Львівського національного
аграрного університету, м. Львів*

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА РЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ В УКРАЇНІ: ДОСВІД ЄС

Успіх реформування суспільства в Україні заснований на швидкому та своєчасному оновленні державного управління інноваційним шляхом. Його пріоритети визначені планами заходів, щодо виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», а також Стратегії реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування та стратегічною ініціативою повітської інноваційної політики Європейського Союзу, щодо стимулювання та поширення соціальних нововведень у системі державного управління.

На сьогодні інновації в управлінській діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування є ключовим фактором прискорення темпів соціально-економічного розвитку держав та їх територій.

Інновації та пов'язані з ними інноваційні процеси стосуються усіх видів та напрямів суспільної діяльності та охоплюють всі стадії їх становлення й розвитку, що дозволяє стверджувати про особливий вид суспільної діяльності – інноваційний. А мета управління полягає в тому, щоб ініціювати, генерувати, контролювати нові ідеї, управляти ними в масштабах держави і будь-якої організації та сприяти реалізації отриманих результатів у суспільному житті.

Для управління інноваційною системою на регіональному рівні не можливо створити ідеальної моделі. Для різних регіонів вдалим рішенням є поєднання різноманітних політик, які залежать від внутрішніх характеристик регіону, його можливостей, структури управління і діяльності регіональних органів влади. Крім того, регіональні органи влади зможуть впроваджувати ефективну науково-технологічну та інноваційну діяльність, якщо з одного боку, вони матимуть автономність у визначенні ширшого кола сфер, прямо пов'язаних з інноваціями, а з іншого боку, що є більш важливим, якщо існуватиме успішна координація з іншими регіонами, з політикою та пріоритетами центральних органів влади.

Майже в усіх країнах ЄС управління дослідженнями та інноваційною політикою базується на взаємодії суб'єктів регіональної та національної політики (багаторівневе управління). Не беручи до уваги такий складний розподіл праці, можна виділити деякі характерні риси. До регіональної компетенції в більшості випадків належить формування пияжніх та середніх рівнів освіти, створення бізнес інкубаторів, інноваційних центрів, центрів трансферу технологій, і з недавнього часу – кластерна політика (політика створення кластерів). На національному рівні зазвичай вирішуються питання пов'язані з діяльністю університетів, спеціалізованих науково-дослідних організацій, фінансування досліджень, розробок та інновацій, а також визначення національних цілей і пріоритетів. Децентралізація має на увазі інституційні зміни у принаймні двох напрямках: з одного боку, це передача повноважень від національного на регіональний та/або місцевий рівень, а з іншого боку – делегування певних завдань посередницьким організаціям, які, як правило, є суспільними.

Крім цього, розподіл компетенції та відповідальності між цими рівнями можна пояснити різними ступенями політичної автономії

регіонів Європи у питаннях проектування, фінансування, адміністрування та реалізації політики, що зумовлено різними конституційними укладами країн.

Досвід ЄС у сфері децентралізації науково-технічної та інноваційної політики у 10 східноєвропейських країнах (включаючи Болгарію та Румунію) підтверджує той факт, що процес переходу від регіональної політики, що планується центром за принципом «згори-вниз», до більш децентралізованої моделі є дуже повільним та перебуває далеко від завершення.

Зокрема, для великих країн існує компромісне рішення між відносними перевагами багаторегіональних програм (що досягають критичної маси фінансування або навчок і упирають дублювання) та регіональних програм (що дозволяють розробляти спеціально адаптовані рішення для вирішення специфічних регіональних питань). Проте, не існує оптимально універсальної відповіді, щодо того, яким чином країни можуть найкраще балансувати між цими двома потребами. Однак варто відзначити, що різноманітність інноваційних потенціалів кожного регіону та країни вимагають різних підходів, щодо визначення пріоритетів та встановлення цілей.

Більше того, дискусія, щодо оптимального інституційного врегулювання далекі від завершення. З одного боку, прихильники децентралізації стверджують, що регіональні уряди здатні краще орієнтуватися у місцевих потребах, забезпечувати належне фінансування програм, підвищувати якість оцінки та ефективність виконання таких програм. На противагу цьому, існують аргументи на користь централізації, які полягають у її здатності забезпечувати макроекономічну стабілізацію, зокрема у періоди кризи, а також забезпечувати досягнення ефекту масштабу та поширення позитивної взаємодії всередині регіонів.

Таким чином, можна зробити висновок, що процес децентралізації має на увазі з одного боку всростаючу потребу в сильному політичному керівництві, а з іншого – потребу у чіткому розподілі ролей на місцевому, регіональному та національному рівнях з метою уникнення дублювання та побудови цілісної структури. Для сприяння цьому процесу потрібно створити відповідний механізм оцінювання для підтримки політики.